

Dimitrije Vojnov

VELIKA BELA
ZAVERA

celovečernja drama

B
I
O
G
R
A
F
I
J
A

DIMITRIJE VOJNOV

Rođen 1981. u Beogradu. Godine 1992. osvojio Specijalnu srebrnu školjku na festivalu u San Sebastijanu za glavnu ulogu u filmu *Tito i ja*; 2004. diplomirao dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu; 2005. izabran za studenta generacije na FDU za školsku 2004/2005. Od 1998. radi kao filmski kritičar u dnevnim novinama i časopisima, među kojima su *Kurir*, *Nacional*, *Blic News*, *XZ*, *Evropa*, *Svetigora* i *Playboy*. Celovečernji debi doživeo dramom *Velika bela zavera*, koja je premijerno izvedena u decembru 2004, na Maloj sceni Ateljea 212, u režiji Miloša Lolića. *Velika bela zavera* potom je izvedena u režiji Aleksandra Jevđevića u sarajevskom Kamernom teatru 55, u martu 2006. Na Trećem programu Hrvatskog radija emitovana je adaptacija *Velika bele zavere* Hrvoja Ivankovića, u režiji Marija Kovača. Beogradska predstava *Velike bele zavere* osvojila je dve nagrade na Festivalu malih scena u Rijeci 2005. i uvrštena u zvaničan program Sterijinog pozorja iste godine. Na Drugom programu Radio Beograda debitovao radio dramom *Član 642*, u režiji Saše Latinovića. Potpisao scenario za šest kratkometražnih studentskih filmova od kojih su *Aurora* Koste Đorđevića i *Citravita* Zlatka Stojilovića bili uvršteni u program Festivala kratkometražnog i dokumentarnog filma u Beogradu, 2003. Godine. 2006. debitovao kao koscenarista celovečernjeg filma *Mi nismo anđeli 3* Petra Pašića. Živi i radi u Beogradu.

Bibliografija:

Biografija i industrija, Ivan Medenica, *Vreme*, 16. decembar 2004.
Velika bijela zavjera, Hrvoje Ivanković, *Jutarnji list*, 12. februar 2005.
Zavera?, Aleksandar Žikić, *Blic*, 16. februar 2006.
Predstava koja boluje od općih mjesta, Kim Cuculić, *Novi list*, 6. maj 2005.
„*Velika bijela zavjera*“ u *Kamernom Teatru 55*, Ma. Radević, *Oslobođenje*, 12. mart 2006.
Zbogom urbanoj legendi, Helena Braut, *Vjesnik*, 7. maj 2006.

VELIKA BELA ZAVERA DIMITRIJA VOJNOVA

Vešto kombinovanje žanrovskih obrazaca i kulturoloških činjenica iz reprezentativne „urbane legende“ predstavlja okosnicu prvog komada Dimitrija Vojnova, *Velika bela zavera*. Naime, za temu svoje pseudobiografske drame, Vojnov je odabrao poslednje dane u životu Kurta Kobejna, pevača i vođe „grunge“ grupe „Nirvana“ i jedne od legendi „lks generacije“, koji je izvršio samoubistvo 1994. pod ne sasvim razjašnjenim okolnostima.

Sklop događaja koji nam Vojnov podastire - od hotimičnog Kobejnovog pokušaja samoubistva do njegove likvidacije, to jest lažiranog samoubistva kao rezultata odluke disko-industrije da se oslobodi sve čudljivijeg i neposlušnijeg superstara - poseduje sve odlike apokrifa. Polazeći od tipičnih kriza koje prate rokenrol ikone (jačanje zavisnosti od droge, razapetost između konvencionalnog uspeha i potrebe za ličnijom poetikom, intimni lomovi između Kobejna i supruge, pevačice Kortni Lav), autor nenametljivo i dramski ekonomično slika i složenije dileme koje provocira slučaj Kobejn: naivni idealizam „rok-fanova“, ali i njihovu podložnost manipulaciji, do zločina (lik Luisa), blazirano licemerje rok-menadžera (Beri) i ciničnu okorelost njihovih „momaka za sve“ (Pit), a, ponajpre, apsurdni život same medijske superzvezde - slavu bez uticaja, posedovanje bez zadovoljstva, intimu bez autentičnosti.

Intriga kojom diskoimperija „Gefen“ mrcvari, a potom i uništava Kobejna - taj početni, najvidljiviji sloj „velike bele zavere“ - oblikovana je kroz preplitanje proseada „krimića“ i različitih tonaliteta satire. Ovaj žanrovsko-stilski miks zasnovan je na autorovom oštroumnom isticanju činioca, zajedničkog i mogulima muzičke industrije, kao i njenim „zlatnim kokama“, pobunjenicima kratkog daha (i njihovim istinskim sledbenicima). Reč je o mitu eruditske samosvesti, kao fatalnom uporištu koje svaku (eventualnu) umetničku pobunu čini bespredmetnom. Od Luisove dvostruke igre obožavatelja i dželata, do dileme samog Kobejna o smislu i potrebi (samo)izražavanja, autor nam suptilno sugerije kako svet „rok muzike“ postaje neautentičan i jalov - ali ne (samo) zbog novca, već zbog greha gordosti, iluzije svih aktera da se smisao i domet Igre mogu kontrolisati.

Korporativni menadžeri poznaju mene ukusa, njihovi poslušnici poznaju mane umetnika, rokeri poznaju uticaje, uzore i moguće naslednike. A u pozadini te trivijalne zbrke i mreže surogata - i u tome leži Vojnovljeva osnovna satiričarska teza - pomaljaju se obrisi opšte „faustovske“ pogodbe, koja umetnost čini jalovom a pobunu umetnika infantilnom. Jer, ne postoji nikakav Mefisto kome bi umetnik morao da ustupi dušu. Otuda „velika bela zavera“ podrazumeva da je *sama činjenica sklapanja pogodbe* autentičan đavolski čin, znak prepuštanja „tamnoj strani“ unutar svakog od likova. Logika „krimića“ prati obrise ove zavere, ali ih u isto vreme i raskrinkava: svet u kome je sve na prodaju jeste svet u kome, isto tako, svemu neprestano pada cena, tako da i sama smrt nije ništa drugo do „mali rutinski overdoz“.

S. J.

LIKOVİ

KURT KOBEJN, 27 godina

KORTNI LAV, 30 godina

PIT, neodređenih godina, hronološki oko 50, ali se drži kao tridesetogodišnjak

BERI, 40 godina

KELI, 20 godina

LUIS, 25 godina

GOSTI NA ŽURCI, MENADŽERI, LEKARI, POLICAJCI

*If You Don't Own The Master
Then The Master Own You
Who Do You Trust From Swindler's Lust
From The Back Of The Bus
Neither One Of Us Control The Fate Of Our Soul
And Swindler's Lust*
Public Enemy, Swindler's Lust

PROLOG

Rim, Februar 1994.

U dubini scene nazire se prozor kroz koji se vidi Koloseum. Iz daljine dopiru zvuci uličnih muzičara koji sviraju kancone posvećene Rimu. Na sceni je brač-ni krevet obasut ružama. Scena je prazna. Jedino je krevet osvetljen. Na kre- vetu spava Kortni Lav. Ruža je na njenom jastuku. U snu pomera ruku. Uba- da se na trn. Budi se. Pokušava da se namesti da spava dalje. Pruža ruku. Traži nekoga. Oseti da je prostor na kome traži prazan. Uspravlja se.

KORTNI: Kurt? Jebote, kako smara ovaj italijanski kantri, jesi izvalio?

Kortni gleda oko sebe.

KORTNI: Kurt? Gde si? Hej!

Kortni gleda u tamu. Ustaje sa kreveta. Osvetli se udaljeno parče scene na ko- me leži Kurt. Kortni mu prilazi. Za njom ide svetlo i njen trag ostaje osvetljen.

Kortni čučne pored Kurta.

KORTNI: Šta ti je? Šta si popio? Kaži mi.

Kortni klekne. Pridigne Kurta, bledeg i krvavog.

KORTNI: Kretenu... Upomoć. Ima li koga? Kurtu je pozlilo! Je l' me čujete!!! Va- ša zlatna koka umire!

Kancona o Rimu groteskno odzvanja u pozadini. Kortni drži krvavog Kurta u krilu. U sobu ulazi grupa menadžera, lekara sa nosilima, policajaca. Kortni plače. Uzimaju joj Kurta i odnose ga na nosilima.

KORTNI: Spasite ga! Molim vas!

Rulja odlazi za Kurtom na nosilima. Kortni je sama na sceni. Iskreno plače. Gasi se svetlo.

II

Bolnička soba. Kurt je na aparatima. Kortni sedi pored njega i drži ga za ru- ku.

KORTNI: Zašto si stegao hiljadu dolara?

KURT: Hteo sam da umrem sa hiljadu dolara...

Kortni se nasmeje.

KORTNI: Kretenu!
KURT: Hteo sam da umrem zbog tebe, Kortni!
KORTNI: Što zbog mene? Jesi blesav?
KURT: Ja te volim, Kortni.
KORTNI: I ja tebe volim.
KURT: Ali...
KORTNI: Ali, šta? Šta te muči?
KURT: Pa, ne znam... Nekako mi se čini...
KORTNI: Šta ti se čini? Ja te volim. Ti mene voliš. Imamo Frensis. Šta ti fali?
KURT: Postoji neka čudna senka na tebi...
KORTNI: Ja sam žena sa senkom. Mislila sam da me voliš zbog toga.
KURT: Ta senka me plaši, Kortni. Kao da mogu da te izgubim.
KORTNI: Svako svakog može da izgubi. Svi nose taj krst...
KURT: Ali. Nekako se plašim da nisi cela moja...
KORTNI: Ja i nisam cela tvoja. Navikni se na to. Ali te volim. I ti to znaš.
KURT: Probaću. Kortni, ne znaš koliko te volim...
KORTNI: Nema šta da probaš. Navikni se.
KURT: Probaću.
KORTNI: I moraš da iskuliraš sa drogom. Preterao si.
KURT: Izvini...
KORTNI: Znam kako ti je. Zamisli kako je meni bilo kad sam je ostavila zbog Frensis. Ali, morala sam... A, pri tom, trudnoća je jedino vreme kada žena treba da se drogira jer se tad osećaš kao govno. Kad sam mogla ja – možeš i ti...
KURT: Mogu...
Gase se svetla.

I

Sijetl, 2. april

Noć. Zvezde na nebu. Zvuk saobraćaja. Kurt i Pit stoje kod žičane ograde. Kurt je zadihan.

KURT: Stani malo. Hoću da uživam u trenutku.
PIT: Ovdje smo bezbedni. Uživajte koliko hoćete.
KURT: Uff, kao film, a?
PIT: Nije ovo ništa.
KURT: Bekstvo iz bolnice. Bekstvo iz bolnice ti nije ništa. Ti si zaista čudan čovek. Ili ti blatnjavi vazduh Sijetla ubija iluziju.
PIT: Ja sam običan čovek koji ispunjava čudne želje. Meni nije bilo ništa ni kada sam pre dva meseca brisao one fleke u Rimu.
KURT: Čudne želje bogatih i zloglasnih.
PIT: Čudne želje ljudi koji su zaradili pravo na čudo.

KURT: Takvih nema mnogo.

PIT: Ne. To su posebni ljudi, gospodine Kobejn.

KURT: Zvučiš kao turistički vodič. „Gospodin Kobejn“, odličan naslov za album. „Ispovesti gospodina Kobejna“. Hm, suviše svedeno. „Bogataške ispovesti gospodina Kobejna“. Zvuči suviše reperski. Možda, hm, „Beskrajno leto gospodina Kobejna“, surferska ploča. Voleo bih da uradim surfersku ploču. Snimiću sempl tvog vodičkog glasa za surfersku ploču.

PIT: Mogu da zvučim kako god hoćete.

KURT: Nemoj meni da prodaješ taj šmekerski žargon iz pedesetih. Nismo u Los Andelesu. Ja to ne umem da cenim. Ovo je Sijetl, čoveče. Grad kiše. Ovde ti žargon ne znači ništa, jer niko nije kul.

PIT: Važi.

KURT: Povedi računa. Ne znam da li su ti oni magarci iz „Gefena“ rekli – moja ekipa ima striktnu antišmekersku politiku.

PIT: Šteta. Želeo sam da organizujem novi Čopor Pacova oko Vaše ličnosti.

KURT: Nema šanse. Mi se suviše drogiramo. Suviše smo drogirani da bismo tučali i kockali.

PIT: Grešite.

KURT: Znaš pesmu „Suviše pijan da bih tucao“?

PIT: Dželo Biafre?

KURT: Ti si bistar kučkin sin.

PIT: Ja obezbeđujem sve, od žena do podataka.

KURT: Odlično. Mene zanima jedna žena. Moja žena. Kortni Lav. Dovedi mi je.

PIT: To je, nažalost, nemoguće. Bar zasad. Ali, ako Vas nešto drugo zanima...

KURT: Zašto je nemoguće? Da li postoji nešto što „Gefen“ ne može da uradi?

PIT: Trenutno nije baš najpodesnije vreme za susret sa Kortni. Ona i dalje misli da ste na lečenju u klinici. Ne bih hteo da mediji ovo nanjuše. Ali, ako treba nešto drugo...

KURT: Kad smo već kod toga... Dobio sam metadon popodne. Proći će me za par sati. Nadam se da si doneo užinu.

PIT: Naravno. Ljudi iz „Gefena“ su me obavestili o bakaluku.

KURT: O bakaluku?

PIT: Bakaluk? Šifra za drogu iz vremena kada sam čuvao leđa Ozi Ozbornu.

KURT: Brinuo si o Oziju.

PIT: Između ostalih.

KURT: Ne mogu da verujem! To je totalno neverovatno. Pa, ti si iskusan nihili-
sta. Ti si arhitekta njegove Sodome.

PIT: Ja sam bio vodič kroz Gomoru.

KURT: Sviđa mi se pošto si raspoložen za nadmudrivanje. Patiš što nisu dostavljao bakaluk Sinatri i Dinu.

PIT: Možda.

KURT: Kladam se da si pun priča.

PIT: Možda.

KURT: Evo me. Zabavi me!

PIT: Najviše volim kad me pitate a ja odgovaram.

KURT: Kaži mi nešto grozno o Eksl Rouzu?

PIT: Voli Dipeš Moud. Pozvao je u goste Gora, Gahana, Vajldera i Flečera. Zato što mu se može. Odveo ih je u klub, napio se, popizdeo kad je čuo da su vegetarijanci i onda ih je odveo na ranč nekog svog ortaka i sačmarom ubijao svinje.

KURT: Do jaja! Hoću još! Dejvid Bouvi?

PIT: Peder.

KURT: Madona?

PIT: Frigidna. Tucao sam je jednom. Umalo mi se zaledio.

KURT: Bili Korgan?

PIT: Megaloman koji pati što nije Kurt Kobejn. U srednjoškolskom listu napisao kako su Van Hejlen do jaja i da Ju Tu nikada neće uspeti da se prodaju.

KURT: Magarac! Džimi Pejđž?

PIT: Daj Englezu pojačalo od milion vati, fender, kokain i mlaznjak i dobićeš Džimija Pejđža.

KURT: Fredi Merkjuri?

PIT: Zarazio ga je Nurejev.

KURT: Sledeća velika stvar u pop muzici?

PIT: Trent Reznor.

KURT: Kortni Lav?

PIT: Ne znam.

KURT: Ne kriješ da si pametan.

PIT: Nikad. Sinatra bi to cenio.

KURT: Daj bakaluk.

PIT: Metadon te još drži.

KURT: Ti me ucenjuješ?

PIT: Ne. Ne želim da vas privedu sa drogom.

KURT: S druge strane, možda me ipak ucenjuješ.

PIT: Možda ipak brinem da ne odeš u zatvor dok „Gefen“ to ne zatraži.

KURT: Noć je suviše mlada a ja sam suviše mator za pominjanje zatvora. Žurka još nije krenula a ja imam vrlo tihu i suptilnu heroinsku zavisnost. Mogao bih da se delikatno podgrejem već ovde.

PIT: Nosim male doze da izbegnem hapšenje za trgovinu.

KURT: Nemoj mi reći da ćeš me gurati do medicinske tačke.

PIT: Otprilike. Mislite u pravcu slova H.

KURT: I previše mislim na heroin.

PIT: Ne počinje samo heroin sa H. Mislite na Hepatitis od rokanja u eksterijeru.

KURT: Onda bolje da krenemo nekuda, je l' da?

PIT: Svi smo mi pomalo Sinatra.

KURT: Gde ćemo?

PIT: Upriličio sam jednu malu, ekskluzivnu, intimnu i diskretnu, žurku dok se smislimo šta dalje...

Senka nekog čoveka nadvija se nad Kurtom i Pitom.

KURT: Kao da nas neko prati?

PIT: Ne bi me čudilo. Ispitaću stvar.

Pit i Kurt odlaze sa scene. Senka odlazi za njima.

II

Pit uvodi Kurta na gotsku žurku u crnom senovitom dekoru. U dubini scene su gosti. Gosti su u crnom, sa veštačkim belim tenom, izgledaju kao Prinčevi Tame iz pomodnih spotova poznatih dark zvezda. U pozadini ide stara disko muzika. Soft Cell – Tainted Love.

PIT: Evo nas...

KURT: Tu smo. Zabavite nas...

PIT: Nije još vreme za dozu.

KURT: „Tu smo. Zabavite nas.“ Kapiraš?

PIT: Ne razumem.

KURT: „Tu smo. Zabavite nas“. Zar ne prepoznaješ?

PIT: Nažalost ne.

KURT: Pomislio sam da si ti jedan od onih mutnih, zajebranih, rok detektiva sa kojima nema šale. Da uđeš u zgradu diskografske kuće. Kažeš: „Stigao sam.“ Oni ti kažu: „Trebalo da budeš dadilja Dejvidu Li Rotu“ a ti kažeš: „Nisam ginekolog“. A, zapravo, ti si površan, kao i svi.

PIT: Mislite da je „Tu smo. Zabavite nas.“ dovoljan razlog da se uzbudim? Vi ne možete ni da sagledate kolike ja akcije obavljam. Recimo, Vaše bekstvo iz Rima, kad ste overili, pa ko kontroliše štampu ova dva meseca od rimskog incidenta, portparol „Gefena“? I treba da se šlogiram kad čujem „Tu smo. Zabavite nas.“

KURT: A ti kao znaš šta je to?

PIT: To je stih iz Vašeg najvećeg hita koji nas hlebom hrani. A opet, to je stih iz nižerazrednog plagiranja Piksiza.

KURT: Jebi se.

Pit prećuti.

KURT: Jebi se. Jer ti imaš najmanje prava da potežeš Piksize, je l' znaš? Ti si samo svodnik, diler i telohranitelj. Čovek koji odrađuje stvari. Odrađuje ih odlično. Ali, nemaš prava da komentarišeš moj hit i Piksize. Jer da mene nema sada bi dovodio kurve pijanom Ekslu i podsećao ga kako se zove svako jutro.

Kurt pogleda oko sebe.

KURT: Mada, ni ovo se mnogo ne razlikuje.
 PIT: To ti pričam.
 KURT: Ovo si već video, zar ne?
 PIT: Uglavnom.
 KURT: Misliš da se ovo uklapa u profil razmažene rok zvezde u opadanju?
 PIT: Uglavnom.
 KURT: To je zlo, čoveče.
 PIT: To je klasična priča.
 KURT: Čoveče, u šta se sve ovo pretvara?
 PIT: Svi se pretvore u isto.
 KURT: Dejv... Znaš Dejva?
 PIT: Ne, kog Dejva?
 KURT: Dejva Grola. Mog bubnjara.
 PIT: Ne znam ga.
 KURT: Čoveče, on bi ovo voleo. Znaš, on je metalac. On je švaler. Ovo je ispunjenje njegovog sna. On bi uživao u ovome. On dan-danas sluša Blek Sabat. Ali, ja sam panker. Uopšte mi nije jasno kako sam se ovde našao.
 PIT: Pokrao si Piksize i snimio hit.
 KURT: Jeste li možda doveli Kortni? Voleo bih da je vidim.
 PIT: Budite zvezda. Bar kratko. Bar večeras. Opustite se malo bez žene...
 KURT: Daj bar onda fiks. Daj nešto.
Sa leve strane na scenu ulazi Beri, u odelu sa kravatom. Kada ugleda Kurta, širi ruke. Iz mase gostiju izdvoji se Luis. Posmatra dok se Kurt i Beri rukuju.
 BERI: Zdravo, Kurt. Ja sam Beri Vaserberg iz „Gefena“. Hajde da sednemo.
Beri uzima Kurta pod svoje i seda sa njim. Pit odlazi van scene.
 BERI: Kurte, kućkin sine, pa kako je, a?
Kurt zausti.
 BERI: Kako ti se sviđa Pit? A? Opasan tip. Namlatiče milione na memoarima. On je lično našao kuću Alistera Kroulija za snimanje Led Cepelinovih albuma. Znaš za to? Pit. Suviše kul da bi balavio. Može da ti sredi sve. Fiks, abortus, fotke Fredija Merkjurija sa kurcem u ustima, seks sa Marajom Keri, izgubljene snimke Bitlsa, ti kažeš – on stvori.
Kurt ga prekine.
 KURT: Stani. Govoriš prebrzo! Uspori malo. Ne znam ko si. Ne znam ništa. Polako! Prvo, ko si ti?
 BERI: Ja sam Beri Vaserberg.
 KURT: Po imenu bih rekao da si iz industrije.
 BERI: Iz „Gefena“. Beri Vilenjak. Beri spasilac. Beri tegljač.
 KURT: Došao si samo zbog mene?
 BERI: Došao sam zbog najvažnijeg umetnika na našem repertoaru.
 KURT: Mislio sam da vam je Eksl najvažniji umetnik.
 BERI: Eksl? Eksl je mrtav. Živeo Kurt!

KURT: A Trent Reznor?

BERI: Trent Reznor? Otkud ti znaš za Trenta?

KURT: Rekao mi je Pit.

BERI: Pit mnogo priča.

KURT: Odakle je Trent Reznor?

BERI: Iz Nju Orleansa.

Beri je odgovorio kao iz topa a onda je shvatio da je pogrešio.

BERI: Čini mi se. Možda nije. Možda iz Nju Džerzija. Ne znam tačno.

KURT: Praviš se da ne znaš. Kladam se da već rezervišiš sobu u Nju Orleansu i da otkazuješ apartman u Sijetlu.

BERI: To su gluposti. Dobro znaš da mi gajimo svoje umetnike. I da imamo vrlo definisanu i povoljnu politiku za „indi“ bendove.

KURT: Nemate vi ništa. Nego tražite novu Nirvanu. Ili bar novi Sonik Jut. Za dane kad nas istrošite.

BERI: Nije tačno.

KURT: Ali, ja se ne dam. Ostaću ja tu mnogo duže nego što mislite.

BERI: Nadam se.

KURT: Spremam promenu zvuka.

BERI: Voleo bih da diskutujemo o tome. Ja takođe mislim da vam treba promena.

KURT: Drago mi je da „Gefen“ stoji iza mene.

BERI: „In Utero“ se prodao u četiri miliona. To je upola manje od „Nevermajnd“. Definitivno se mora menjati zvuk.

KURT: Želim da radim nešto kao eksperimantalni R.E.M. Neki spori kontemplativni rok, bez refrena, onako duge strofe, dosta ponavljanja.

BERI: Ja nisam muzičar. Ja sam advokat i imam samo jednu reč za to – „Prigovor!“ Ono što Nirvani sada treba jesu čvršće gitare i jači refreni. Ako si iscrpljen, dovešćemo čoveka da ti pomogne.

KURT: Koga?

BERI: Naravno. Odradiće celu stvar nepotpisan.

KURT: Koga ćete dovesti?

BERI: Imamo na platnom spisku jednog mladog popstera. Zove se Stringfelou. Ima grupu. Čini mi se da se zovu Pouzis. Ili tako nešto.

KURT: Hvala ti što si mi rekao. Želim da čujem ime osobe koja želi da radi vaše prljave poslove.

BERI: Nije to prljav posao. Ti klinci te vole. Imamo jednog novog. Zove se Rivers Kuomo. Ima grupu „Vizer“. On, recimo, ima knjigu u kojoj hemijski analizira tvoje pesme i pokušava da otkrije kako pišeš. Napravio si čudo!

KURT: Ovo ovde je... Ovo je sve bolesno. Ti si bolestan. Onaj ludak Pit. Ovi ljudi. Onaj tamo me gleda... Jezivo...

Kurt pokaže na Luisa koji se izdvaja u masi.

BERI: Privlačiš pažnju. Tvoje fanove ne možemo da obuzdamo. Čuo sam da se u fan klubovima organizuju da nađu poslove koji će ih zbližiti s tobom. Postaju portiri, vozači limuzina, tehničari u studijima. Neverovatno...

KURT: Najbolje da se vratim u bolnicu...

BERI: Kako hoćeš. Podmitio sam celu ekipu u bolnici. Šta god ti treba – dobi-jaš. Samo daj dobar refren...

KURT: Dobar refren...

BERI: Samo dobar refren i dovešću ti rođenu majku da joj radiš šta hoćeš.

KURT: Dovešćeš svoju majku?

BERI: Ako smišliš dobar refren...

KURT: Ti si lud! Dovedi mi moju ženu. Voleo bih da je vidim...

Sa leve strane scene ulazi Pit. Prilazi Kurtu.

PIT: Gospodine Kobejn, neko želi da Vas upozna...

KURT: Može, ako nudi dobar refren...

PIT: Možda Vas inspiriše...

KURT: Došao je gazda? Dejvid Gefen lično? Sa milion dolara, Ledbelijevom gitarom i kilo pakistanca?

Pit podiže Kurta i izvodi ga sa scene. Na sredinu izlazi Luis, pijucka piće i gleda za njima.

III

Kurt upada na scenu kao da je uguran. Na sceni su stolica i krevet. Kurtov pogled vezan je za upakovan špric i paketić koji drži u rukama. Na primeti da ga na suprotnom kraju scene čeka krevet sa krhkom devojkom Keli u haljini i vojničkim čizmama kao u spotu grupe Aerosmith. U jednom momentu, Kurt podigne pogled. U pozadini se čuje muzika sa žurke, malo prigušeno. I dalje idu Soft Cell.

KURT: Gospodine Gefen, konačno ste promenili pol.

Keli se osmehne.

KURT: Zamisli, jebote, Dejvid Gefen. Diskografski mogul. Peder. To je nepravda. Mogao bi da se razvaljuje od pičke...

Keli se nasmeje.

KURT: Pričao mi je. Kaže, prvo je neko vreme bio strejt. A onda je shvatio i sad ga jedino pali Demi Mur. Ona mu je komšinica.

KELI: Verovatno je gleda kad prostire veš...

Kurt se nasmeje.

KURT: Kad pere prozore...

Oboje se nasmeju.

KURT: Jebeni bogataši.

Kurt se smesti pored Keli.

KURT: Čime se ti baviš?

KELI: Volim tebe.

KURT: Uzaludna rabota. Mada, znaš, podsetio me Gefen. Pare su čudna poja-
va. Recimo...

Kurt sprema spravu za heroin. Keli krene da ga miluje. Ljubi mu vrat.

KURT: Hej, hej, hej, polako! Vidiš da spremam spravu.

Keli mu sklanja spravu iz ruku. Hoće da je spusti na pod.

KURT: Vraćaj to ovamo!

Keli se zbuni. Vraća mu spravu.

KURT: Polako.

KELI: Mislila sam...

KURT: Ako si mislila na moju spravu – pogrešila si. Ali, ako hoćeš dozu, pitaj Pi-
ta. Ali, reci da sam te ja poslao – on bi te verovatno ucenio da mu pušiš...

Keli ponovo miluje Kurta.

KELI: Nisam to mislila.

Kurt se spremio. Vezuje ruku. Izbacuje vazduh iz igle.

KURT: Mislila si da vodiš ljubav sa mnom?

Keli klimne glavom.

KURT: Prvo. Nikad ne spavam sa fanovima. To me je naučio Nil Jang. Uvek po-
sle osećaš da im nešto duguješ.

KELI: Ali, ja sam mislila...

KURT: Šta si mislila?

KELI: Da ti mogu značiti sve samo na trenutak. To mi je dovoljno...

KURT: Imam ja već nekoga da mi znači sve...

KELI: Bar na trenutak. Samo na trenutak.

Kurt zabija iglu u venu.

KURT: Drugo. A to je najvažnije. Ja sam oženjen čovek.

*Kurt ubrizgava heroin i opruži se na krevetu. Keli ga gleda i počinja da plače.
Svetla se gase.*

IV

3. april

*Difuzno svetlo jutro osvetljava scenu na kojoj je krevet gde je drogirani Kurt
zaspao. Kurt spava na tom krevetu. Na zidu iza kreveta razapet je krvav Ke-
lin leš. Umesto eksera okačena je na noge od stolice. Ostatak stolice je na po-
du. Svetlo jutro budi Kurta. On se prene.*

KURT: Jebote.

Kurt se pridiže.

KURT: Čekaj. Kako se zove čovek... Pit... Da... Pit... Pit!!!

Kurt viče. Poziva Pita.

KURT: Pit, životinjo!!!

Kurt pogleda na zid i vidi Kelin razapet leš. Odskoči sa kreveta. Pada na pod.

KURT: Jebote. Kakva halucinacija. Pit!!!

Pit ulazi u sobu. Ne primeti „bodi art“ na zidu. Okrenut mu je leđima, gleda u Kurta.

PIT: Dobro jutro, gospodine Kobejn.

KURT: Pit. Slušaj, imam ozbiljnu, zajebanu, halucinaciju. Ali onako paklenu. Treba mi doktor.

PIT: Doktor? Nema problema. Kažite mi gde je devojka od sinoć. Treba da je bri-fujem, nakljukam anti-bebi pilulama i pošaljem kući.

Kurt gleda u pod.

KURT: Ne pominji mi devojku, Pit!

PIT: Što?

KURT: Malopre sam halucinirao da je razapeta i zakucana na zid. Zato ne smem ni da pogledam...

Pit gleda oko sebe. Vidi razapetu Keli.

PIT: U, jebote B...

KURT: Šta je, Pit? Šta je? Jesam mnogo pukao?

PIT: To nije halucinacija, gospodine Kobejn.

KURT: Ne znam da li su ti u „Gefenu“ rekli – moja ekipa ima striktnu politiku protiv zavatlavanja drogiranih ljudi.

PIT: Ali, zaista... Pogledajte...

Kurt pogleda razapet Kelin leš.

KURT: Jebote, kakva halucinacija. Ne mogu da se izborim sa njom. Nikad mi se ovo nije desilo...

Pit prilazi i prodrma Kurta.

PIT: Ovo je stvarno, gospodine Kobejn. Ubili ste je i razapeli nogama od stolice. Shvatite!

KURT: Nemoguće...

PIT: Moguće je.

KURT: To me samo loše tripuješ. Jebi se, Pit!

Kurt se oslobodi Pitovog stiska i skupi se u čošku.

PIT: Gospodine Kobejn...

KURT: Čuti, Pit!

PIT: Gospodine Kobejn, saslušajte me...

KURT: Kad me prođe ovo, jebaću ti majku. Snimiću singl sa ubilačkim refrenom, prodaću album u deset miliona samo da bih te jebao na šest načina od nede-lje...

PIT: Saslušajte me!

KURT: Nije ni čudo što Džimi Pejdz misli da je video Đavola. To je on samo uzeo esid a onda si ga ti driblao. Kretenu!

PIT: Pobogu, saslušajte me, gospodine Kobejn! Samo me saslušajte!

Kurt ćuti.

PIT: Ja nikada nisam video ovako nešto. Ali viđao sam slične stvari. Nije prvi put da neko umre. Ljudi umiru svaki dan. Ljudi nestaju svaki dan. Ja ću rešiti celu stvar.

KURT: Misliš da se ovo stvarno dešava?

PIT: Ne mislim.

Kurt želi da čuje Pitovo uveravanje.

PIT: Znam.

KURT: Onda moramo da zovemo policiju. Neko mora da plati za ovo...

PIT: A šta ako ste to Vi uradili, gospodine Kobejn?

KURT: Molim?

PIT: A šta ako ste to Vi uradili, gospodine Kobejn?

KURT: Ako sam ja uradio. Pa to je nemoguće. Ja sam spavao...

PIT: Možda pod uticajem droge. U bunilu.

KURT: Ovo je heroin, Pit. A ja sam malo van forme. Ne mogu da joj uradim ni pola stvari koje bi joj normalan čovek uradio a kamoli da je razapnem, jesi lud?

PIT: Često se desi da heroin pakuju u kesu sa nekom hemijom. Možda se degenierisao.

KURT: Čak i da heroin nije čist, u šta sumnjam, jer mi se jako dopalo, ne bih mogao da je podignem. Imam bolesnu kičmu. Pao bih paralizovan tu pored...

PIT: Aha. Znači, nikako ne biste mogli da uradite ovo?

KURT: Zbog kičme. Nema šanse. Jedva držim gitaru.

PIT: Znači, nemoguće je.

KURT: Nemoguće.

PIT: Eto, vidite. Nemoguće je da ste to Vi uradili a opet nema dokaza da je iko bio tu...

KURT: Ja bih u policiju. Ona je divna devojka. Neću da završi u nekom jarku kod Sijetla. Ovde kiša pada ceo dan. Leš će isplivati i poješće je psi. Zato hoću da odem u policiju.

PIT: Psi će pojesti leš? Vi ili imate bolesnu maštu ili ste se setili Alis Kuperove pesme „Gejl“.

KURT: Hoću u policiju.

PIT: Moram da pretresem par sumnjivih tipova. A kad shvatim šta se zbiva, idemo u policiju. Biće policije do guše.

Kurt se upavlja.

KURT: Ako je negde ukopaš divljački, ubiću te – je l' ti jasno?! Sve ću vas oterati na robiju, od tebe do onog pedera Gefena, je l' znaš?

PIT: Jasno mi je. Sad ću organizovati limuzinu da Vas odbaci do stana.

Gase se svetla.

V

Luis, obučen kao vozač limuzine, unosi Kurtov prtljag u stan. Kurtov stan je svedeno namešten. Prepun ploča, letaka i plakata.

KURT: Spusti tu... Sam ću da rasporedim stvari.

Luis spušta stvari.

KURT: Dao bih ti neku napojnicu ali kao i svi milioneri nemam nijedan jedini novčić. Neverovatno. Hoćeš ček?

LUIS: Nema potrebe. Ali, ako već želite da se odužite, mogli biste da me saslušate.

Kurt se hvata za glavu.

KURT: Samo to ne! Samo da ne slušam...

LUIS: Pružite mi priliku, molim Vas...

KURT: Mislim da ovdje negde imam ček. To možeš da unovčiš bez problema.

Kurt pretražuje sobu.

LUIS: Nisam ovdje zbog novca...

KURT: Znam. Čuo sam za ljude kao što si ti. Opsesivne fanove koji nalaze uslužne poslove da bi mi se približili.

LUIS: Ja jesam fan. Veliki fan. Verovatno najveći. Ali, nisam lud.

KURT: Ostani van mog života i ne zanima me da li si lud.

LUIS: Želim da Vam pomognem.

KURT: To mnogi žele. Pomogao bi mi ako bi otišao.

LUIS: A ako kažem da mogu da pomognem oko one situacije sa devojkom?

Kurt iskopava ček i na pomen devojke se ukoči.

KURT: Ponovi?

LUIS: Ako kažem da mogu pomoći oko one nevolje sa devojkom?

KURT: Kojom devojkom?

LUIS: Malom Keli!

Kurt dohvati pušku i uperi je na Luisa.

KURT: Otkud ti znaš za Keli?

LUIS: Keli je član mog fan kluba. Pre neki dan su po nju došli ljudi iz „Gefena” i pozvali je na neku tajnu žurku za najodanije fanove. Rekli su joj da ne kaže nikom. Ali ipak, rekla je meni. Ja sam njen najbolji drug.

KURT: Ti si mi poznat odnekle.

LUIS: Išao sam za njom. Možda ste me videli na žurci. Ali, ja vas ne progonim. Hteo sam smo da vidim da li je Keli dobro. Ona mi se sviđa. To jest, sviđala mi se...

KURT: Sviđala? Ne razumem.

LUIS: Znae vi vrlo dobro, gospodine Kobejn, da je jutros nađena mrtva.

KURT: Otkud ti to znaš?

LUIS: Ja štošta znam i hoću da vam pomognem. A hoću i da osvetim Keli.

KURT: A šta ako sam je ja ubio?

LUIS: Vi je nikada ne biste povredili...

KURT: Što si je onda pratio na žurku?

LUIS: Plašio sam se da ne padne u šake Dejvu Grolu...

Kurt se nasmeje.

KURT: Šta? Dejv ima takav imidž?

LUIS: Čuo sam grozne stvari o njemu.

KURT: To su gluposti. Jedina razlika između njega i mene je u tome što sam ja suviše drogiran i suviše oženjen da bih jurio obožavateljke a i Nil Jang...

LUIS: Nil Jang je rekao da ne jurite obožavateljke jer posle osećate da im nešto dugujete...

KURT: Gde si to čuo?

LUIS: Prisluškiavao sam vas sa Keli...

KURT: Kaži mi onda ko je ubica?

LUIS: Industrija.

KURT: „Video je ubio radio zvezdu“. Znam. Kaži mi konkretno.

LUIS: Neki njihov plaćenik. Hteli su da vas ucene ubistvom da snimate novi „Nevermajnd“.

KURT: Ako su me ucenili, zašto niko ne preti?

LUIS: Sačekajte malo. Biće svega.

KURT: Neće im to uspjeti. Imaju jedan veliki tehnički problem. Moja bolesna kičma. Nisam mogao da dignem leš.

LUIS: A šta ako leš nije dignut?

Kurt se zamisli.

LUIS: Šta ako naprave drugačije mesto zločina? Dok mi ovde razgovaramo, oni možda već koreografiju novu pozu. Leš imaju na raspolaganju i neće ga se otarasiti dok ga ne iskoriste.

KURT: To je bolesno.

LUIS: Cela stvar je bolesna.

KURT: Moram u policiju.

LUIS: Nikako u policiju!

KURT: Što?

LUIS: Oni bi vas smestili ludnicu. Odete u policiju i prijavite ubistvo. „Gefen“ sakrije leš. Ispadate paranoiik. To im je najlakši način da vas se reše i da na talasu vesti o odlasku na lečenje rasprodaju ceo tiraž „In Utera“.

KURT: Mislim da ovde već preteruješ... hm... kako se zoveš, izvini?

LUIS: Luis...

KURT: Ovde već preteruješ, Luis.

LUIS: Setite se Frensis Farmer...

Kurt spusti pušku. Sedne na sofu.

KURT: Luis, vučeš me u opasnom pravcu.

LUIS: Iskoristiće te i baciće te kao Frensis.

KURT: Imam pesmu o Frensis.

LUIS: Baciće te u ludnicu i lobotomizovaće te. I vratiće te u biznis. Kao sirotog Brajana Vilsona.

KURT: Brajan Vilson, čoveče...

LUIS: Naravno. Čim se povukao u studio i počeo da pravi ozbiljne pesme, proglasili su ga ludim i blesavim i narkomanom i ovakvim i onakvim.

KURT: Brajan jebeni Vilson...

LUIS: Pogledaj ga danas, Kurt. Prodaju ga matorcima kao soft muziku za odrasle. Sve su mu uzeli i još ga eksploatišu. Budi pametan...

KURT: Ne mogu da verujem. Cela stvar mi deluje suviše očigledno. Suviše direktno i prosto. Ipak, ja imam pesmu o tome kako će se Frensis Farmer osvetiti Sijetlu. Ne mogu to da mi urade.

LUIS: Ti misliš da ovde ima išta indirektno, deduktivno, kompleksno? Pa ovom glupom narodu jedino i može da se proda prosta i direktna stvar. Metafora je mrtva.

KURT: Frensis Farmer je više od metafore. Ona je dijagnoza šou biznisa. Zvezda koja je živela kao zvezda i onda zbog toga razapeta kad je počela da grebe površinu.

LUIS: Kako si mogao ćerki da daš ime Frensis Farmer? To je bolesno. Čoveče. Kakva je to sudbina... Ja o tome ne bih ni mislio pred detetom.

KURT: Pitanje zvuči prilično ozbiljno a ja ne znam da li imam ozbiljan odgovor.

LUIS: Ipak me zanima. Volim tvoje odgovore jer su iskreni po cenu da ispadnu glupi.

KURT: Ili suviše glupi pa liče na iskrenost.

LUIS: Svejedno me zanima.

KURT: Znaš kako, Kortni je krenula da overdozira sa konceptualizmom, što je kul jer je lepo biti pametan i slavan. Super je imati intelektualni trip kad si pušten s lanca. Onda je rekla, „hajde da bebino ime nešto znači“. Ja sam odmah zinuo i rekao „Hirošima Kobejn!“. A onda me je ona umirila i smislili smo Frensis Farmer.

LUIS: Značenje mi je jasno ali, zaboga, to je morbidno. Morbidno čak i za konceptualni overdoz, mislim, njoj to ime ostaje do kraja života. To ti nije ime ploče ili pesme. To je ime čoveka.

KURT: Jebiga, svako ime nešto znači. Imena su jednačina. Mi smo samo od te jednačine napravili metaforu. Frensis je produkt jednog društva, savest jednog vremena, savest jednog miljea u kome žive trgovci ljudskim dušama, zvezde, razumeš? Naše dete je naša savest.

LUIS: Frensis je tvoja savest...

KURT: Pa, kako da ti kažem, znaš, ima to nešto u čoveku što ga tera da bude roditelj i što je tako prosto. Razumeš? Malo je vulgarno da to osetiš ali osetiš. Tu neku neodoljivu potrebu da imaš dete. A znaš, neki povod za celu stvar je trenutak. Beba je naš poslednji pokušaj da se operemo od svih sranja koja smo prošli.

LUIS: Ja sam mislio da nikad nećeš imati decu.

KURT: Otkud ti to?

LUIS: Pa, kao, na heroinu ste oboje, a čitao sam da si bio hiperaktivan kao klinac, da si bio intenzivan, da su ti davali lekove. Čoveče, zamisli ako je to prelazno pa ti pređe na dete. Čoveče!

KURT: Heroin. Nema nijednog heroinskog problema koji dobar lekar ne može da reši. Pogledaj Kita Ričardsa. Ako dođe do atomskog rata, preživeće samo bubavabe i Kit Ričards. Kad si na heroinu, treba ti dobar lekar i dobra droga i puno novca. Znaš, običan svet, kad čuje reč heroin, odmah svi vide izmoždenog džankija koji prosí. To su gluposti. Heroin je lek. Heroin mi pomaže. Recimo, meni ublažava problem sa stomakom.

LUIS: A klinačka hiperaktivnost?

KURT: Novinari vole legende iz detinjstva kad prave rok zvezdu. Da, bio sam intenzivan, da, dali su mi lek. Ništa naročito. Ali, to je sve preuveličano. Nisam baš ležao u sanatorijumu drogiran po ceo dan.

LUIS: Znači, to nije ništa opasno?

KURT: Kao priča Džerija Li Luisa, što je bio sa četrnaestogodišnjom daljom rođakom. Jebote, svako je bio sa četrnaestogodišnjom daljom rođakom, zar ne?

LUIS: Ne baš.

KURT: Okej, ne baš. Ali, nije to sad nešto posebno. Sigurno si nekad kresnuo neku dalju rođaku.

LUIS: Ne.

KURT: Ti si jedan od onih koji sedi sa starijima na porodičnim proslavama, kapiram.

LUIS: Ali, Džeri Li Luis je imao četrdeset godina kad je zaveo rođaku.

KURT: Četrdeset godina. Nisam to znao. Jebote, to je stvarno odvratno onda. Izvini, onda Džeri Li nije pravi primer. U svakom slučaju, to su sve novinarske legende. Kao što je Eksla silovao otac u dve godine. U šta ga je silovao, aj' mi kaži...

LUIS: To ti pričam.

LUIS: Beba ti je ojačala vezu sa Kortni?

KURT: To nije tvoja briga!

LUIS: Ali, zar ne misliš da je grozno da bebu pretvoriš u iskaz?

KURT: Ja sam je napravio. Ja ovakav. Kurt Kobejn, pop zvezda. Ona će ceo život biti iskaz. Neće smeti da se napije i naduva od paparaca. Moraće da izlazi sa manekenima. Pa, bar neka joj ime bude srednji prst celoj bagri. Ime nosiš ceo dan. E, ona nosi srednji prst ceo dan. I svaki put kad je pomenu, oni će se podsetiti na Frensis Farmer i na njenu priču.

LUIS: Jebote, baš ste dubokoumni ti i Kortni. I hrabri. Meni je to ime kao slutnja.

KURT: Pola Španaca se zovu Hezus pa svi računaju da su dali to ime zbog slave, a ne da bi im razapeli dete.

Kurt obliže usne. Luis je zamišljen nad razgovorom.

KURT: Treba mi Pit. Treba mi doza.

LUIS: Nažalost, nemam heroina kod sebe.

KURT: Propustio si priliku da mi postaneš najbolji prijatelj.

LUIS: Postaćemo najbolji prijatelji kada se ovo završi.

KURT: Izgleda mi kao da ovo nema kraja...

LUIS: Ima kraj. Važno je da pobediš.

KURT: Moram da se čujem sa Kortni pre nego što pobedim...

LUIS: Nikako! Nikako sa Kortni!

KURT: Što?

LUIS: Ona je sa njima.

KURT: Sereš.

LUIS: Ona je od početka u dogovoru sa njima.

KURT: To su gluposti. Hoću da razgovaram sa njom.

LUIS: Gledaj, Kurt...

Luis čučne pred Kurta i nasloni mu ruku na nogu.

LUIS: Slušaj me. Kortni je ključna ličnost za tvoje srozavanje. Kada te unište, uzdići će nju. Napraviće intrigu oko nje. Iskoristiće priču o tebi kako bi tvoje hardkor fanove naterali da kupe njenu laž. Ona ti nikada nije donela ništa dobro.

KURT: Šta je ona meni donela – to ja najbolje znam. Daj mi telefon...

Luis dohvati telefon. Baci ga na pod i lomi ga u paramparčad.

KURT: Jesi ti lud?

LUIS: Veruj mi. Moj um je bistriji od tvog. Ti si u krizi, i u šoku. Kortni je na njihovoj strani. Samo se prepusti. Ja ću te izvući.

KURT: Ti si lud.

LUIS: Odmaraš se...

Gase se svetla.

VI

Zvono na vratima. Scena se osvetli. Kurt leži na sofii. Iscrpljen. U groznici. Znojav. Luis dohvati pušku i otvori vrata. Na vratima je Pit. Luis uperi pušku u Pita.

PIT: Luise, pitaju za tebe u agenciji. Pitaju gde je limuzina. Ne mogu da veruju da ih je na testu ličnosti ponovo nasamario neurotični pušač Kobejnovog kurca.

Luis drži uperenu pušku u Pita.

PIT: Mogu li da uđem?

Luis ga pušta.

PIT: Doneo sam bakaluk za Kurta. Sa posvetom gospodina Dejvida Gefena.

Kurt se pridiže.

KURT: Jesi li pretresao ljude, Pit? Jesi li otkrio ko je ubica?

Pit daje spravu Kurtu. Kurt se priprema za fiks.

PIT: Imamo neke probleme na tom frontu ali, rešićemo ih...

KURT: Kakve probleme?

PIT: Ništa što će Vas sprečiti da se sad odujete u Iglograd. Zato se samo opustite.

Kurt ustaje i prislanja spravu na Pitov vrat.

KURT: Ako mi ne kažeš šta se zbiva, ubošču te u vrat i snimiću hit koji će ti omogućiti „Gefenov“ ukop u nekom fabričkom krugu. Zato, govori...

PIT: Kelino telo je nestalo...

KURT: Molim?

PIT: Nestao je leš...

KURT: Kako nestao?

PIT: Kao nevinost Luisove simpatične Keli na putu za naš mali soare.

Luis se jedva obuzdava da upuca Pita.

PIT: Smiri se, Luis. Stavićeš ga u usta čim se Kurt ubode...

KURT: Zajebi dosetke, šmekeru. Pričaj!

PIT: Izašao sam da regulišem dozu za danas i ostavio erkondiš da hladi sobu. Kad sam se vratio, tela nije bilo.

KURT: Pa, gde je leš?

PIT: Ko zna? Ali sad je već suviše ispomeran da bih okrivio ikog osim onoga kod koga ga nađu. A kod nas nije.

KURT: Čekaj, hoćeš da kažeš da je leš jedne devojke tamo negde ali da je to dobro jer nije kod nas pa će okriviti nekog drugog?

PIT: Otprilike...

LUIS: Ja mislim da si je ti ubio.

PIT: Ja mislim da bi je ti tucao i mrtvu da si mogao da je dohvatiš na onom zidu.

LUIS: Ja nemam šta da izgubim. Ubiću te.

PIT: To te ne sprečava da budeš peder i čekaš Kurtov pad u nesvest da bi mu pušio...

LUIS: Ubiću te čim se Kurt odmakne, je l' znaš?

PIT: Kurt, smirite ljubimca, imam jednu važnu vest za Vas.

KURT: Govori!

PIT: Vaša supruga je uhapšena.

KURT: Uhapšena? Kako?

PIT: Uhapšena je rutinski za posedovanje narkotika. Neko je prijavio.

KURT: Hoću da razgovaram s njom.

PIT: Ne možete. U zatvoru je.

KURT: Izvadite je odande.

PIT: On ima svog advokata. Ne da nama da se mešamo.

KURT: Sigurno postoji neki način da se bar čujem sa njom.
PIT: Nažalost, ne. Iskoristila je svoje pravo telefonskog poziva. Zvala je nekog prijatelja.
KURT: Kog prijatelja?
PIT: Nažalost, ne znam.
KURT: Menadžera Denija Goldberga?
PIT: Ne znam, zaista.
KURT: Možda Kejt Bjeland, ona joj je najbolja drugarica. Moraš mi reći koga je zvala!
PIT: Rekao sam da ne znam! Rekao sam da ne znam, gospodine Kobejn...
Luis prislanja pušku na Pitovu slepoočnicu. Kurt se odmiče.
KURT: Hm, koga bi zvala u Los Anđelesu... Stiva Albinija, ne verujem. Kako joj on može pomoći...
Kurt seda na sofu. Zateže kaiš oko ruke. Pit uzima pušku od Luisa jednim veštim potezom. Zatim ga išamara kao dete. Kreće prema vratima.
PIT: Srećan put, gospodine Kobejn! Čuvajte se... Vidimo se...
Kurt ne reaguje, mumlajući nagađa.
KURT: Ili, Kim Dil. Keli Dil sigurno nije, ona je na lečenju. Stani, koga li je mogla zvati...
Pit zastane na vratima i baci pušku pred Luisove noge.
PIT: Evo ti pucaljka. Trebaće ti.
Pit zatvara vrata. Kurt mumla i ubrizgava heroin. Gase se svetla.

VII

Luis daje gitaru Kurtu. Kurt je nežno i pažljivo prihvata i proučava. Luis pre-tura po Kurtovim stvarima.

KURT: Izgleda da si u pravu oko ucene. Pit je sumnjiv.
LUIS: Pita bih ubio da nije tvoje situacije. Užasno me nervira. Ima onaj najgori spoj klimakterijuma i puberteta. Ima pedeset godina a pravi se da ima trideset. Ubio bih ga odmah. Da ne moramo da ih pobedimo... Imaš neverovatnu kolekciju ploča!
KURT: Nestao leš. Gluposti.
LUIS: Nameštaju ubistvo. Hoće da te ucene... Znaš šta sam primetio, ti nemaš baš sva izdanja svog albuma. Je l' se to stidiš, ili šta?
KURT: Šta misliš, šta će tražiti?
LUIS: Ne znam. Novi „Nevermajnd“. Ili možda hoće da te odmah denunciraju. Ko zna?... A „Nevermajnd“ imaš samo jedan pimerak. Verovatno ti je dosadio...
KURT: Čovek sa ženom i detetom i heroinskim problemom svakako je manje komercijalan od ubice sa ženom i detetom i heroinskim problemom. Imaš pravo.

LUIS: Mada, time bismo zatvorili krug. Tada bismo u igru ubacili Kortni... A nje-
ne albume imaš sve. Žene. Vrti te oko malog prsta.

Kurt razgibava prste na gitari.

LUIS: Ovo je jedino rešenje. Gitara u ruke.

Kurt se nasmeje.

KURT: „Muzika protiv nepravde“. Gluposti! To je naivno čak i za osvedočene fa-
nove Frensis Farmer. Čoveče, Frensis Farmer mi ne izlazi iz glave. Imaš sjeba-
nog fana kontroverzne holivudske narkomanke i alkoholičarke iz četrdesetih,
na heroinu, ne zaboravi heroin, i imaš celu jebenu industriju na njegovom vra-
tu... Koji smo mi diletanti.

LUIS: Imaš i ploču Gansa sa autogramom! Kakav je Eksl Rouz?

KURT: Mislim da bi ti se više dopao od mene. On ti je prava zvezda. Nervozna
seljačina koja veruje u sve svoje pesme, čak i one najgluplje. One o kolima i ka-
fanama.

LUIS: Odakle ti njegova ploča?

KURT: Zvao me je da budem treći hedlajner na turneji Gansa i Metalike pa mi
je poslao poklon. Odbio sam ih sa gnušanjem.

LUIS: Ha, znači Eksl je tvoj fan.

KURT: Još pitaš. Nosi naš kačket u onom spotu kad svi Gansi izginu. Ali, ne voli
me više otkad smo se pokačili na dodeli nagrada. Mislim da se tad razočarao
što nisam mizogini kučkin sin. Ne znam zašto je „Gefen“ odustao od njih i na-
valio na nas. Prokleta industrija. Žele da nas isprljaju.

LUIS: Moraš da im uzvatiš njihovim oružjem. Moraš da se vratiš na liste i da
ih potopiš kad budeš moćniji od njih.

KURT: Nil Jang je hteo da snimi čudesan antidiskografski album i kad ga je sni-
mio, „Gefen“ ga je tužio da pokušava da uništi svoju karijeru i njihovu investi-
ciju. Izgubio je spor.

LUIS: Zato snimi hit. Put do mozga slušalaca uvek ide preko hita.

Kurt se nasmeje. Luis vadi jednu ploču, pokaže je Kurtu.

KURT: Subliminalni hit. Neodoljivi hit koji će zvesti omladinu.

LUIS: Upravo to. Vidi, imaš Blek Sabatov „Paranoid“...

KURT: Taj album je ključ svih metal rifova. Ma, rifova uopšte, sve je na tom al-
bumu.

LUIS: Kako bi napisao subliminalni hit?

KURT: Recimo kao „Helter Skelter“ koji je naveo Mensona da ubije one ljude.
Ili neka pesma Džudas Prist zbog koje su se ubili oni klinici. Ili neki mali kućni
satanizam koji se pušta unazad kao stari dobri Cepelini.

LUIS: Ti se sprdaš.

KURT: Sprdam se zato što ti je glup predlog. To i oni žele. I oni žele hit.

LUIS: E, ali vidiš – to je ključ. Ti snimi ploču koja je nešto više od hita. Vidi, imaš
Ej Si Di Si...

Luis pokaže ploču Kurtu.

KURT: Kad sam kupio gitaru, prvo sam naučio da sviram njihovu pesmu „Bek in Blek“. To mi je bilo dovoljno.

LUIS: Napredovao si. Sad je vreme da razoriš industriju!

KURT: To je ono staro kurvinsko opravdanje – kao nismo se prodali nego radi-
mo iznutra. To su gluposti. Zamisli, ubacim se i ne srušim sistem.

LUIS: Onda će sistem srušiti tebe.

KURT: Ne, ukoliko prekršim sva pravila i prestanem da ih zanimam.

LUIS: Bolje je da se uspneš do vrha i obezglaviš čudovište.

KURT: Ti ne shvataš da oni sve mogu da pretvore u proizvod.

LUIS: Ne, ukoliko imaš ideju.

KURT: Sve mogu da pretvore u proizvod. I ideju, i politiku, i stav, i pobunu, i sve. Pogledaj ove klince Rejdž Agenst d Mašin. Prodaju milione albuma o tome kako je Amerika zlo, a nemaju nikakav uticaj. Zato što su mediji pretvorili njihovu politiku u rokenrol predstavu. Kao giljotina na koncertu Alisa Kupera.

LUIS: Ali, ti možeš da se postaviš drugačije.

KURT: Da. Mogu da prodam ploču u deset miliona i da u sred svetske turneje ispričam sve o Keli. I šta će se desiti? „Gefen“ će dati pare njenoj porodici. Pit će možda otići u zatvor i pisati besteseler-memoare, a na kraju će Dejvid Gefen napraviti milione jednom kompilacijom Nirvaninih obrada posvećenih Keli. I gde smo onda?

LUIS: Ništa nećeš postići ako si takav pesimista...

KURT: Njih je zajebao samo jedan čovek – Džo Stramer. I to ne kroz pesme. Nego kad je insistirao da se trostruki album „Sandinista“ prodaje po nižoj ceni. To je jedino što oni razumeju.

LUIS: Ja mislim da je najvažnija ideja. Ako je otpevaš dovoljno glasno, neko će je čuti. Ovo neće biti ni prva ni poslednja ideja koju si provukao.

KURT: Ideje? Koje sam ja to ideje izbacio?

LUIS: Kako koje? Ove, naše.

KURT: Kako ne shvataš. To su sve opšta mesta. Zato i neću da radim novi „Nevermajnd“.

LUIS: Nisu opšta mesta.

KURT: Jesu, čoveče. To ti je klasičan rokenrol izrečen na drugi način. Ista priča propuštena kroz drugi zvuk. „Mama me ne voli/ Neću u školu/ On je ragbista a ja sam pametan/ Mrzim oružje jer od njega ljudi stradaju, bla, bla, bla“. To se već radilo. I ja sam se ukačio na priču jer nisam bio dovoljno zreo da se otvorim. A i taj novi zvuk. Na to su svi svršili. A ja sam se protivio tom zvuku, to je sve smislio Bač Vig. Realno, moja najličnija pesma je „Rejp mi“ jer me ona novinarka iznervirala.

LUIS: Poludeo si. Kako možeš da govoriš tako? Te gluposti te poništavaju!

KURT: Mogu da govorim tako, zato što poznajem sebe. Svi misle da je „Nevermajnd“ vrhunac, a ja tek sada kapiram pravu stvar. Tek sad sam napipao suštinu. Vreme je da prevaziđem strukturu strofa – refren – strofa – solo. To mogu da pišem u snu.

LUIS: Čak i da je tako, nemoj da se odričeš ovoga. Ovo je genijalno. To je me-njalo živote ljudi. Meni je promenilo život.

KURT: Pa, to više govori o tebi nego o meni.

LUIS: Nije. Slušao sam ja muziku i pre nego što si se ti pojavio... Evo i „Hisker Di“! Imaš ploču sa autogramom!

Lusi oduševljeno otvara album.

KURT: Svaki muzičar crpi jedan izvor. Jednu koju je voleo pa mu nije dala, jed-nog rođaka koji mu je umro, jednu nepravdu. Tako i ja. Imam tu jednu nadr-kanost koju sam osetio kao klinac i ne puštam je. A život je veći od toga. Za-to i hoću da se promenim...

LUIS: Nemoj da mi pričaš o životu. Govoriš k'o neka tetka.

KURT: Moram da se promenim. To sam shvatio kad sam odsvirao Ledbelijevu pesmu na „Anplagdu“. Kakva pesma, čoveče. Ja nikada nisam napisao tako ne-što. Tako jaka pesma, a o dvoje ljudi. Samo o dvoje ljudi. I to je to. A to nisam shvatao pre...

LUIS: Razgovori dvoje ljudi su tako pase, koga to zanima kad se uključe poja-čala.

KURT: Ne. Nije. Grešiš. Jedno su „Čekići bogova“ i sonična zabava za tinejdže-re. A drugo je istina i suština. Ja više nemam snagu da budim ljude. Hoću da se bavim onima koje sam probudio.

LUIS: Hoćeš da odeš korak napred. U komplikovaniju ideologiju, je l' da? Da ideš do kraja?

KURT: Mi stalno mislimo da je istina kompleksna a istina je zapravo užasno prosta.

LUIS: Nemoj mi reći da piješ priču establišmenta, da se povlačiš u sebe i da te baš briga za nas.

KURT: Ne, ti piješ priču establišmenta. Establišment voli da se mi njime bavi-mo. Da ga ozbiljno shvatamo. A suština je sklonjena.

LUIS: Dobro, i šta je suština? Porodica, seks, škola, znanje, crkva, šta?

KURT: Suština je tu pred tobom. Pogledaj. Vidiš, ta koža, frizura, kosti, zubi, oči, naročito oči... I sad ta masa nečega govori, misli, oseća. To je čudo. To je tema. Nije tema cena karata za koncert ili to što te mrzi da ideš u školu. U stvari, i to su teme, i te teme treba da obrade neki novi koji se bolje sećaju škole od mene. Ja sam, bre, bogataš sa navlakom od 400 dolara dnevno.

LUIS: Nemam poverenja u te pesme kako je čovek čudesan. Nekako mi izgleda kao da je to neka zavera da me ubede kako sam poseban a da ne gledam šta radi sistem. To je sumnjivo. To mi ne liči na rokenrol.

KURT: Pazi, to možda nije rokenrol. Ali, jeste suština. A industrija, Nikaragva, C.I.A., gluposti, to je sve smešno. Sistem? Sistem postoji dok ga dovoljan broj potrošača shvata ozbiljno... Ne verujem ljudima koji veruju meni. Imam drugi plan. Trenutno je najvažnije da razvalim svaku isplativost koja oko mene po-stoji. Da ostanem potpuno sam. Tek kad više niko ne bude zavisio o mene, tek onda ću biti slobodan.

LUIS: Spreman si da odbaciš novac i slavu?

KURT: Ceo život želeo sam da budem rok zvezda. To sam uspeo. Hoću da sagorim. Bolje da sagorim nego da potamnim. Da sagorim i živim kao slobodan čovek sa bogatim iskustvom.

LUIS: „Bolje da sagorim nego da potamnim“. Odlična misao.

KURT: To je stih Nila Janga. Smiruje te.

Kurt prebira po žicama. Luis je zamišljen. Shvata da Kurt svira, ustaje i uključuje magnetofon.

KURT: Šta misliš gde je njen leš sada?

Kurt podiže pogled i vidi Luisa kod magnetofona.

KURT: Šta to radiš?

LUIS: Snimam...

KURT: Šta snimaš? Jesi blesav?

LUIS: Možda ti padne neka ideja napamet... Da je zabeležiš pa da posle radiš na njoj...

KURT: Ne verujem. Samo razmrđavam prste.

Luis sedne. Ne isključuje magnetofon.

4. april

VIII

Kurt svira pesmu My Best Friend's Girl grupe The Cars na svojoj kućnoj gitari. Luis snima na magnetofon. Klima glavom dok Kurt svira, u ritmu pesme.

LUIS: Sjajno.

KURT: Hm, da, ovo je dosta čudna pesma za obradu.

LUIS: To su Kars?

KURT: Da. Kars su užasno zanimljiv novotalasovski bend koji je pogrešno shvaćen jer im je najveći hit ona bljutava pesma „Drajv“.

LUIS: Rik Okejzek iz Karsa sada producira ovaj novi „Gefenov“ bend Vizer...

KURT: „Gefen“ uporno pokušava da mi nađe naslednika. Vizer su samo list u njihovom herbarijumu.

LUIS: Vidi kakav obrt se tu javlja. Tvoj učitelj Rik Okejzek producira album tvojih trendi učenika koji treba da te svrgnu.

KURT: Malo učitavaš. Ironija je još dublja.

LUIS: Pa, nema dublje ironije od ovoga što sam rekao.

KURT: Ne vidiš šumu od drveta. Najdublja ironija je u tome što mene ovde ne bi bilo da nije siromašnih pank bendova koji nikada nisu zaradili pare. A ja im vraćam tako što sviram i besmrtnom činim pesmu Rika Okejzeka, mejnstrim iz drkotine koji je zaradio pare snimivši ogavnu pesmu za maturske večeri, oženio se manekenkom i smislio način kako da iz kućnog studija iskazuje svoje poštovanje za industriju.

LUIS: Ne mogu da verujem.

KURT: Veruj ti ili ne, ali mi to upravo radimo. Podmazujemo jaja bogatašu koji je hteo i uspeo da se proda. I još nas niko ne optuži za to nego svi kažu da imam vispren pop-kulturni diskurs.

LUIS: I oni skotovi iz „Gefena“ hoće da sjebu takav mozak. Divim ti se...

KURT: Preteruješ.

LUIS: Ne, ozbiljno. Divim ti se.

KURT: Pusti divljenje, kaži mi zašto snimaš ova moja buncanja sa gitarom?

LUIS: Pa...

KURT: Ma, sve mi je jasno, čoveče. Praviš „butleg“. Kao svi zajebani fanovi. Ap-solutno te podržavam. Što se mene tiče, valjaj ga u što više primeraka, za što manje pare...

Zvono na vratima. Luis dohvata pušku. Odlazi da otvori. Otvora vrata. U stan ulaze Pit i Beri.

BERI: Nisam verovao Pitu kad mi je opisao vašu malu kantri-vestern idilu sa gitarom i vatrenim oružjem. Ovo je genijalno.

Pit zgrabi pušku iz Luisovih ruku i obori ga na pod. Beri se nasmeje.

BERI: Pistol Pit! Moj čovek. Inače, Kurt, moram da ti ispričam nešto, kad smo već kod Pistola Pita. Pit Maravič, izvorni Pistol Pit, moj je omiljeni košarkaš. Nazovi me belim kretenom ali on je paradigma koledž kula. Kad sam stekao ovo što imam, odlučio sam da očuvam fetiš koledž kula. Uspeo sam da nabavim dresove i patike koje je nosio, vlasi kose, sve! Ali, nekako, nešto mi je falilo. Bilo je nešto što je kvarilo mozaik.

KURT: I onda si kupio njegov leš.

BERI: Ne. Imponuje mi tvoje poznavanje košarke, ali ne, nisam kupio leš. Nemam gde da držim leš. Uspeo sam da nabavim majicu u kojoj su ga doneli u hitnu pomoć kad ga je udario infarkt. Platilo sam pedeset hiljada dolara jednom matorom mrtvozorniku za tu majicu. To je kvintesencija belackog kula.

KURT: Ti si kreten!

BERI: Kreten ili ne, ali ja zarađujem novac i voleo bih da razgovaram s tobom o tome kako dalje da pravimo pare, a?

KURT: Mogu da te zamislim kada si sa pozicije nadrkanog koledž di-džeja prešao da radiš kao skaut za „Gefen“. Verovatno si prvih pola godine samo balavio na besplatne ploče.

BERI: Nisi daleko. Ali, ubrzo sam odustao. Gitara mi više ništa nije nudila. Presisao sam.

KURT: Jesi li nekad imao bend?

BERI: Kratko. Slomio sam ruku na basketu i nisam svirao neko vreme. Grupa je tada potpisivala ugovor i nastavila je bez mene. Nisu mogli da me čekaju.

KURT: U Bostonu?

BERI: Naravno. To je ta generacija.

KURT: Jesu li danas poznati?

BERI: Onako. Imaju mejdžor ugovor ali nisu razbijači kao ti.

KURT: Gadno.

BERI: Govorili smo o novcu.

KURT: Ja nekako mislim da treba da prekinemo sa tim. Ja hoću da živim sa svojom ženom i detetom i da ih čuvam.

BERI: To je podjednako dobar odgovor kao i bilo koji drugi. Važi. To znači da će tvoj posao raditi neko drugi...

KURT: Slažem se.

BERI: Žao mi je.

KURT: Meni nije.

BERI: Pitam se samo kako ćeš finansirati razvod od Kortni.

KURT: To sam se i ja pitao dok nisam odlučio da se ne razvodim. Ja je, naime, volim.

BERI: Moraćeš. Više nije stvar u tebi. Ona se viđa sa Trentom Reznorom, a on je nova faca.

KURT: To je između mene i moje žene.

BERI: Ne baš. Ti i tvoja žena uhvaćeni ste u oluji korporativne fuzije. Ti i Kortni radite za „Gefen“ a Trent radi za „Interskoup“. Ovoga leta će se naše kuće spojiti. Ako to sve radimo sa tvojim blagoslovom, treba nam hit. Odmah!

KURT: A bez moga blagoslova?

BERI: Svakom čarobnjaku treba čarobni štapić. Trentu treba Kortni kao tabloidska kopča između tvoje i njegove epohe.

KURT: Ti ne znaš ništa o našim odnosima.

BERI: Znam to da šta god bilo među vama, ona to gazi ako joj naiđe prilika da bude veća zvezda. Ona je kao leptir. Leti prema sjaju.

KURT: Tako izgleda spolja...

BERI: Spolja izgleda da ste vi venčani a iznutra i ti i ja znamo šta se zbiva.

KURT: Ne znaš ti ništa!

BERI: Znam dve reči. Čitaj mi sa usana: Bili Korgan. Siroti glavonja. Ostavila ga je čim je videla da ćeš ti biti superstar. A ono što se zove osećanja upražnjavala je sa njim i dalje dok je bila s tobom. Misliš da će ikada zaboraviti Bilija? Ne verujem. Uvek te je varala.

KURT: Lažeš.

BERI: Ona je takva žena i ti to znaš.

KURT: Jebi se!

BERI: Uopšte mi nije jasno kako to trpiš, ali ona je takva i ti to znaš...

KURT: Gubi se iz moje kuće!

BERI: Ne boj se, bićeš novi Bili Korgan. Imaćeš kvalitetnu duhovnu vezu sa njom, dok se Trent bude uspinjao na tvoj tron...

KURT: Gubi se iz moje kuće!

BERI: Gde ti je sada Kortni? Što ti se ne javi? Što ti ne pomogne?

KURT: Ona je u zatvoru a vi radite sve što možete da tamo i ostanete da biste mogli da me mučite. Čuo sam da je neko otkucao. Ne bi me čudilo da ste to vi uradili.

BERI: E, vidiš, to sam i hteo da ti kažem. Pit je malo potegao veze u policiji. Raspitao se o tome ko je prijavio.

PIT: Poziv je stigao iz njene hotelske sobe. Verovatno je sama sebe prijavila.

BERI: Mada, tvrde da je bio muški glas. Verovatno je prijavio taj sa kojim je bila u sobi.

KURT: Izmišljate. Sve ovo ste izmislili.

BERI: Ovo je prelomni momenat, Kurt. Prelomni momenat jer mi moramo znati na čemu smo. Ovog leta je 25 godina Vudstoka. I mi moramo znati ko je naš hedlajner na festivalu. Mi moramo znati da li ćeš ti lomiti gitaru na stejdžu ili će Trent Reznor da se valja u blatu. Već je april. Imamo još samo par meseci da se spremimo.

Kurt je slomljen. Čuti i zuri u pod.

BERI: Pusti Kortni sad, čoveče. Da te voli, dotrčala bi odmah da te vidi. Mislim, možda te i voli ali sada je u zavetrini i gleda šta će se desiti. Odluči se. Ovo ti je i poslednja bitka za Kortni. Ali, kaži sada šta ćeš jer mi moramo da se spremimo. Da montiramo džinglove, podmitimo novinare, dizajniramo odeću...

Kurt i dalje čuti.

BERI: Treba ti hit. Sa klasičnim Piksiz ritmom smenjivanja tihog izlaganja i glasnog razlaganja melodije.

KURT: Neću više da razgovaram s tobom! Gubite se i ti i ovaj tvoj buldog!

BERI: Saslušaj me!

Beri vadi kasetu iz džepa.

BERI: Ovo je kasetna koju ti je Stringfelou nasnimio neke melodije. Zvuče kao nešto što bi ti po metodi Piksiza pretvorio u hit...

Beri spušta kasetu.

KURT: Neću više da vas vidim, je l' vam jasno?

Beri ustaje.

BERI: Ne budi grub, Kurt. Mi ti ti pomažemo...

KURT: Ako želite da mi pomognete, zovite mi Kortni i nabavite Kelin leš! I nađite njenog ubicu.

BERI: Kortni sad radi protiv tebe.

PIT: Leš je bezopasan po Vas, gospodine Kobejn!

KURT: Gubite se!

Luis dohvata pušku i izbacuje Beriju i Pita napolje. Vraća se Kurtu.

LUIS: „Gefen“ se spaja sa „Interskoupom“. Pa, sad mi je sve jasno!

KURT: Šta ti je jasno?

LUIS: Cela stvar zadire do najviših vrhova... Zavera je duboka kao ambis... Pogledaj ovo. Osamdesete je obeležila ekspanzija repa i snaga crnačkog pokreta. Recimo, Edi Marfi je najkomercijalniji glumac. O Majklu Džeksonu da i ne go-

vorim! Kada su rep ploče postale najprodavanije u belim kvartovima, na kičmu im staju Gans en Rouzis, „Gefenov“ bend...

KURT: I? Šta sad?

LUIS: Slušaj dalje. Gans en Rouzis, poslednji izdanak losanđeleskog glem hard roka. Početkom devedestih više ne stoji njihova mačo poza. „Gefen“ ima najjači alternativni bend – Sonik Jut. Igraju na kartu razaranja hard rok mita dok je još jak. Ne uspeva im. Probaju neke soft varijante sa Englezima, recimo Stoun Rouzis, ni to ne uspeva. Ali, Sonik Jut ih dovode do Nirvane! Gansi bivaju bačeni u đubre a bela deca projektuju muku u Nirvanu.

KURT: Ako sam i bio šraf velike bele zavere – više nisam. Video si i sam. Izlazim iz celog cirkusa. Mada...

LUIS: Ali, pazi ovo. „Gefen“ se ujedinjuje sa „Interskoupom“ koji ima dva aduta – najaktuelniju belu zvezdu u nastanku – Trenta Reznora i celu rep etiketu „Det Rou“ na kojoj Doktor Dre producira gangsterski rep koji unazađuje crnačku kulturu. Tom fuzijom oni stvaraju najmonstruozniji beli aparat muzičkog genocida!

Posle zavereničke stihije nastupi ćutanje.

KURT: Znaš šta, Velika Bela Zavera, kakva god da je, nudi mi da budem sa Kortni. Možda si u pravu. Možda moramo ući u sistem. Mislim da treba ući u svaku kombinaciju koja će mi omogućiti da budem sa njom. Čoveče, svašta sam sad napričao Beriju. Izvređao sam ga. Sva je sreća da oni sve zaboravljaju dok se vrte pare.

Luis sluša zapanjeno. Kurt se nečeg seti.

KURT: Pit!

LUIS: Šta s njim?

KURT: Nije mi ostavio dozu! Nađi ga! Treba mi fiks!

Luis se iznervira. Ostavlja pušku i izlazi iz stana.

KURT: Kaži Beriju da mi se javi. Kaži da sam pristao!

Kurt pokuša da otvori vrata.

KURT: Hej, zaključao si me!

Nema reakcije.

KURT: Uh, jebote, u šta sam se ja uvalio...

Kurt pretura po stanu. Podiže sa poda olupinu telefona. Pogleda sastavne delove. Gase se svetla.

IX

Kurt sklapa telefon. Ustaje, otvara fioke, u ponekoj pronade pojedine stvari poput izolir trake ili šrafčigera. Razbacuje stvari da bi dopro do pojedinih kutija. Pokušava da otvori jedan orman. Zaključan je. Zainteresuje se.

KURT (*Mrmlja*): Šta je ovo?

Odustane od tog ormara ali na njegovom vrhu ugleda kutiju sa alatom. Kreće da je dohvati ali nespretno padne, pri čemu razvali vrata zaključanog ormara. Iz ormara ispadne Kelin leš, zapakovan u providnu kesu punu leda. Kurt se zapanji. Beži od leša. Otvaraju se vrata stana. U stan ulaze Pit i Luis. Ugledaju celu situaciju.

KURT: Ubice!

Luis dohvata Kurta koji histerično vrišti. Smešta ga na sofuu.

KURT: Keli će se osvetiti ubicama! Videćete! Gorećete u paklu ako ga ima!

Luis zapuši usta Kurtu. Pit spremi špric i ubrizgava Kurtu nešto u venu. Par sekundi posle fiksa, Kurt klone.

LUIS: Šta si mu dao?

PIT: Sočan koktel heroina i ozbiljne anestezije.

LUIS: Lucidno!

PIT: Šta će ovaj leš ovde?

LUIS: Mislio sam...

PIT: Šta si mislio?

LUIS: Imao sam koncept...

PIT: Imao si koncept? Idiote bolesni. Ukrao si mi leš pred nosom i nisi mi rekao. Tražio sam ga. Strahovao od ucene. Podmićivao ljude. Budalo!

LUIS: Izvini.

PIT: Što si ga ukrao?

LUIS: Imao sam ideju...

PIT: Kakvu ideju?

LUIS: Imao sam koncept.

PIT: Koji koncept?

LUIS: Da mi budu kao Sid i Nensi...

PIT: Zato si uzeo leš?

LUIS: Mislio sam da ko uzme život dobije i leš?

PIT: Nisi ti tu da misliš. Ti si tu da spojiš svoje čudne naklonosti i korist. Mada, ima u tom tvom ludilu nešto. Kortni je igrala u „Sid i Nensi“, dobro poigravanje mitom.

LUIS: Mene proglašavaš ludim, a sam nemaš nikakav koncept.

PIT: Misliš da je zlo sa konceptom bolje od zla bez koncepta?

LUIS: Pa...

PIT: Ko to zna... Videćemo u paklu. Dodaj mi pušku...

Luis dodaje pušku Pituu.

PIT: Ovu pušku kupio je na savet Majka Petona iz Fejt No Mor. Kakav artefakt.

Pit uspravlja Kurta na sofuu. Vadi mu vozačku dozvolu iz džepa.

LUIS: Šta to radiš?

PIT: Vadim mu vozačku dozvolu iz džepa radi lakše identifikacije.

LUIS: Idem da pišem oprostajno pismo.

PIT: Hajde.

LUIS: Pre neki dan rekao je jednu odličnu stvar. Rekao je – „Bolje sagoreti nego potamneti.“

PIT: Odlična misao. Obavezno je stavi u oprostajno pismo!

LUIS: To je stih Nila Janga...

PIT: Ipak stavi.

Pit stavlja pušku u Kurtovo krilo. Cev pod bradu. Namešta mu ruke na pušku.

PIT: Optužuješ me da nemam koncept!

Luis piše pismo.

PIT: Pa, ovo je čist koncept. Postmodernistički postupak.

Pit stavlja palac na okidač.

PIT: Stvaranje lana Kertisa po metodu Džona Lenona.

Pit se nasmeje. Odjekne pucanj dok se gasi svetlo.

X

Noć. Beri, Pit i Luis stoje napolju. Duva vetar. Vide se zvezde. Pit i Luis drže lopate.

LUIS: Mislim da je ova raka preduboka za Keli.

PIT: Hoću da budem siguran. Sijetl je grad kiše. Ne bih voleo da leš ispliva u nekom momentu.

BERI: Bilo bi nezgodno da ispliva cela ova stvar sa Kurtom, Pit. Je l' da?

PIT: Ne bojte se. Neće isplivati. Ušuškali smo je.

BERI: Je l' ti žao, Pit?

PIT: Ne znam. Nemam odnos prema celoj stvari...

LUIS: Meni nije žao.

BERI: Likvidiraš najveću rok zvezdu svog doba i onda sretnoš fana te iste zvezde koji ti je, pre par meseci, dopuzao u firmu i preklinjao za bilo kakav kontakt sa tom zvezdom. I onda čuješ da njemu nije žao. Kuda ide ovaj svet?

LUIS: Meni nije žao. Ovenčali smo ga večnom slavom dok je bio na vrhu.

BERI: I ti si sad miran.

LUIS: Da. Spalio sam ga da ne bi sagoreo.

Beri se nasmeje.

BERI: To je stih iz Nil Jangove pesme?

Luis klimne glavom.

LUIS: Da. Stari dobri Nil Jang.

BERI: Svirali smo je među obradama kad sam imao bend.

LUIS: Velika pesma.

BERI: Jang je veliki kučkin sin. To ti mogu reći. Njegova afera sa neobjavljivim albumom trajala je kad sam došao u „Gefen“. Preklinjao sam da mi daju da prelušam njegov album koji nisu hteli da objave.

LUIS: I kakav je bio?

BERI: To je legendarna izgubljena ploča. Neslušljiva. Komercijalno neupotrebijiva. Ali, iskrena do bola. Iskrena na jednom višem nivou.

LUIS: U kom je stilu?

BERI: To su neki čudni distorzirani zvuci, uvrnuti vokali. Ideja je bila da nam pokaže kako komunicira sa svojim bolesnim sinovima. To je njegova najličnija ploča, a mi je nismo objavili.

LUIS: O, Bože!

BERI: Nismo objavili njegov najličniji album. Čoveče... Ovo su već opasne frekvencije.

LUIS: Smirite se.

BERI: Ja sam jedini bio za to da ostavimo Nila na etiketi. Rekao sam, „Možda se ne prodaje on, ali njegovo ime može da privuče mlade bendove“. Kao što je Dilan privukao Springstina u „Kolumbiju“. Nisu me poslušali.

LUIS: I to je život.

BERI: Meni sad nekako žao Kurta. A opet, nije bilo drugog načina.

LUIS: Umirite se...

BERI: Ti si kriv. Ti si previše nakitio ono ubistvo. Razapeo si je na zid. Bilo mi je potrebno uverljivo ubistvo.

LUIS: Mislio sam da je onakvo ubistvo dovoljno za ucenu. Izvinite.

BERI: Pa, kako da ga ucenim nečim što može da ospori na sudu. Čovek naprosto ne može to da uradi. Fizički. A zajebao si i rezervni plan.

LUIS: Koji? Da ga oterate u zatvor i prodajete kao atrakciju. To je ispod svakog nivoa.

BERI: Šta ti znaš šta je ispod nivoa?

LUIS: Znaš šta je najdublje ispod svakog nivoa? Na dnu, pa još dublje?

BERI: Prosvetli me.

LUIS: Vaša ucena sa Kortni. To je grozno.

BERI: On je budala a ona je igrala dve igre. Okej, možda je za Kurta igrala sa više srca ali uvek je ostavljala otvoren kontakt sa nama. Uvek.

LUIS: A znate šta je najstrašnije od svega? Najstrašnije je što je on pristao na tu ucenu.

Beri i Pit se zapanje.

LUIS: Da. On je pristao na tu ucenu.

PIT: Nemoguće. Meni si rekao da nema šanse. Zato smo preduzeli mere...

LUIS: Ne šalji fana da obavi urednikov posao, Pit. Slagao sam te. Zato što sam za ova tri dana shvatio da je bolje sagoreti nego potamneti. Shvatio sam da bismo ga pretvorili u farsu zbog one kurve. Shvatio sam da je ovo jedini način da mu pomognem!

BERI: Ukopavam čoveka zbog tebe, kretenu bolesni!

LUIS: Svi me proglašavate za bolesnika a ja sam jedini imao i muda i mozga da ga oslobodim muka i napravim zvezdom za sva vremena.

BERI: Jebi se!

LUIS: Jebite se vi!

Pit stoji iza Luisovih leđa. Luis ga ne vidi. Pit vadi pištolj.

BERI: Pre nego što zaista odem da nešto jebem, kaži mi gde je traka koju si obećao?

LUIS: Koja traka?

BERI: Traka sa Kurtovim poslednjim snimcima iz stana. Dogovorili smo se da ga nagovoriš da odsvira nešto i da to snimiš. Jesi uspeo?

LUIS: Jesam. Traka je na sigurnom.

BERI: Meni traka treba što pre da bi album rariteta izašao na vreme...

LUIS: Kladam se da je Pistol Pit već izvadio pištolj.

Luis se okrene. Pit zaista drži pištolj.

LUIS: Pa da! Mislili ste da ćete me prevariti kao ostale Kurtove fanove? Teško.

BERI: Gde su trake?

LUIS: Čim sam video da je raka preduboka, znao sam da sam u pravu.

BERI: Gde su trake?

LUIS: Kod tri advokata sa klauzulom da se svašta javno objavi ako mi se nešto desi...

BERI: Šta ćemo sad?

Luis vadi papir i daje Beriju.

LUIS: Moj rođak ima račun na Kajmanskim ostrvima. Uplati mu milion dolara. I dobijaš trake. Sve ti tu piše.

Pit i Beri ostaju zapanjeni.

LUIS: To je, otprilike sve, je l' da? Srećno kopanje!

Luis odlazi.

EPILOG

Rim, februar 1994.

Kancona o Rimu groteskno odzvanja u pozadini. Kortni drži krvavog Kurta u krilu. Kao u prologu. U sobu ulazi grupa menadžera, lekara sa nosilima, policajaca. Kortni plače. Uzimaju joj Kurta i odnose ga na nosilima.

KORTNI: Spasite ga! Molim vas!

Rulja odlazi za Kurtom na nosilima. Kortni je sama na sceni. Iskreno plače. Gasi se svetlo.

II

Bolnička soba. Kurt je na aparatima. Kortni sedi pored njega i drži ga za ruku.

KORTNI: Zašto si stegao hiljadu dolara?

KURT: Hteo sam da umrem sa hiljadu dolara...

Kortni se nasmeje.

KORTNI: Kretenu!

KURT: Hteo sam da umrem zbog tebe, Kortni!
KORTNI: Što zbog mene? Jesi blesav?
KURT: Ja te volim, Kortni.
KORTNI: I ja tebe volim.
KURT: Ali...
KORTNI: Ali, šta? Šta te muči?
KURT: Pa, ne znam... Nekako mi se čini...
KORTNI: Šta ti se čini? Ja te volim. Ti mene voliš. Imamo Frensis. Šta ti fali?
KURT: Postoji neka čudna senka na tebi...
KORTNI: Ja sam žena sa senkom. Mislio sam da me voliš zbog toga.
KURT: Ta senka me plaši, Kortni. Kao da mogu da te izgubim.
KORTNI: Svako svakog može da izgubi. Svi nose taj krst...
KURT: Ali. Nekako se plašim da nisi cela moja...
KORTNI: Ja i nisam cela tvoja. Navikni se na to. Ali te volim. I ti to znaš.
KURT: Probaću. Kortni, ne znaš koliko te volim...
KORTNI: Nema šta da probaš. Navikni se.
KURT: Probaću.
KORTNI: I moraš da iskuliraš sa drogom. Preterao si.
KURT: Izvini...
KORTNI: Znam kako ti je. Zamisli kako je meni bilo kad sam je ostavila zbog Frensis. Ali, morala sam... A, pri tom, trudnoća je jedino vreme kada žena treba da se drogira jer se tad osećaš kao govno. Kad sam mogla ja – možeš i ti...
KURT: Mogu...
Gase se svetla.

III

Hodnik bolnice. Kortni izlazi iz bolničke sobe. U hodniku je sreće Pit, u odelu. Pruža joj ruku.

PIT: Ja sam Beri Vaserberg iz „Gefena“. Ne poznajemo se.

KORTNI: Došao si da obideš Princa Midu.

PIT: Ne. Samo sam hteo da zamolim za diskreciju oko cele stvari.

KORTNI: Kreten je hteo da se ubije. Rok zvezde to rade svaki dan. U čemu je problem?

PIT: Hm. Recimo ovako. „Gefen“ sada nije u poziciji da objavi kako mu je glavna zvezda sklona samoubistvu.

KORTNI: Lažite koliko hoćete. Ali ljudi su ga videli u bolnici. Ovo je Rim. Svet-ski grad. Vest će se brzo raširiti. To se ne može kriti...

PIT: Vest o samoubistvu ne ide nam u korist. Ni firmi, ni Kurtu.

KORTNI: Znao kako, ni samoubistvo nikome ne ide u korist. Čak je vrlo štetno. Zašto nekad ne napišete istinu, pa i kad ne ide u korist?

PIT: Opustite se, Kortni. Utišajte malo rok angst i slušajte me. Ne bih da zvučim surovo ali samoubistvo je legitiman deo rok kulture. A sve što je neuspelo, pa i neuspelo samoubistvo, ne treba nam.

KORTNI: Vi biste najradije voleli da se Kurt ubije. U stvari, vi i ne znate šta hoćete dok vam statističari ne jave šta se najbolje prodaje ove nedelje. Ali, ovo je opasno. On je pokušao da se ubije. On mora da se leči. A vi samo tražite šou. Vi ste vampiri.

PIT: Ne bih to tako formulisao. Rekao bih da mi ne volimo Kurtove neuspele pokušaje samoubistva. A o ostalom se može diskutovati. I vi to znate.

KORTNI: Razumem, ali, čini mi se da je cela stvar malo izmakla kontroli. Ponašam, čovek je probao da se ubije, ne znam da li ti to dopire do mozga. On mora da se leči. Da vidimo šta mu je, pa da mu pomognemo, razumete?

PIT: Sve mi je jasno. Ipak, mi to ne smemo da objavimo. Zato što nam ne ide u korist. Niti ide Kurtu u korist. Ni vama, Kortni, ne ide u korist. Ni vama! Razmislite o sebi. Zašto biti žena neuspelog samoubice. Stvari su još uvek otvorene. Ja ništa ne prejudiciram. Neka tako ostane. Zašto krnjiti ikonu.

KORTNI: To sve zvuči lepo. Ipak, mnogi su ga videli u bolnici. Sad je gotovo! Moramo se pomiriti sa ovom veću i gurati dalje.

PIT: Kortni, vama je jasno da ovo nije gotovo. Vama je valjda jasno da ćemo mi morati da interвениšemo oko Kurtovog imidža.

KORTNI: Radite šta hoćete. Samo da mu bude bolje.

PIT: I mi želimo da sve bude kako treba. Ali, možda ćemo morati da izvršimo neki pritisak na njega.

KORTNI: Ne, dok sam ja tu.

PIT: Ali, Vi ste uvek tu.

KORTNI: Ja u tome neću da učestvujem!

PIT: Vi imate ugovor sa „Gefenom“. A i osnovano sumnjamo da Vam je Kurt napisao pola novog albuma. Zato ćete učestvovati, koliko treba, je l' vam jasno?

KORTNI: Ti me ucenjuješ.

PIT: Ne, samo vas molim da pustite stvari da teku.

KORTNI: Slušaj, rodila sam se bez „Gefena“, pa i sad u tri banke mogu da živim bez vas. Ja vam neću dati da ga maltretirate. Ovo nije šala. On ima problem. Ovo nije više rokenrol. I ja više neću da se igram. Jedino da me bacite u tamnicu, da me otmete, da me ubijete, pa onda radite šta mislite, ali dok sam ja uz njega, to vam neće proći!

PIT: Smirite se. Hajde de rešimo situaciju koju imamo.

KORTNI: Imamo da su ga doneli polumrtvog u bolnicu pred milion svedoka!

PIT: Ali, šta ako bismo objavili da je to bio samo mali rutinski overdouz?

Spušta se zavesa.